

Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens : Dóminus meus, et Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerádo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætificat valde quod séquitur : Beáti qui non vidérunt, et credidérunt. In qua nimirum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus : sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operádo quod credit.

Te Deum laudámus. 20.
Pro Commem. Advent.
Aña. Nolíte timére, quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

℣. Vox clamántis.

Si hoc Festum transferatur, tunc Aña. Nolíte timére. dicitur ad Bened. in Dominica, loco Añæ. Ave María. et in Officio S. Thomæ pro Commem.

Adv. ponitur Aña Fer. ij.
 Dicit Dóminus 240.

Festa Januarii.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE XI. JANUARI.

S. Hygini.

Papæ et Martyris.

Fit Commemoratio infra Octavam Epiphaniæ.

Ad Vesp. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio.

Infirmítatem nostram réspice omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actiónis gravat, beáti Hygini Mártiris tui atque Pontíficis intercessio gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus.

DOMINICA II. POST EPIPHANIAM.

Sanctissimi Domini Jesu.

DUPLEX II. CLASSIS.

Occurrente Dominica Septuagesimæ, reponitur hoc Festum in die xxvij. Januarii, tamquam in sede propria (translato quocumque alio Festo, si alicubi occurrat et transferri valeat, nisi sit altioris ritus, aut æqualis, sed primarium) et tunc legitur ix. Lectio de S. Agnete secundo, et fit de ea Commemoratio in Laudibus tantum. De Festo duplici occurrente fit tantum Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cum Lectione ix. historica, ommissa Lectione ix. de S. Agnete.

Sed advertendum est, quod in fine ℣. ℞. et Añarum omittendum erit Alleluia; similiter et in ℞. brevibus Horarum.

IN I. VESPERIS.

Añæ. 1. Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Psalmi de Domin. 150. et loco ult. Ps. Crédidi. 155.

2. Sanctum et terribile nomen ejus, iníitium sapiéntiæ timor Dómini.

3. Ego autem in Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo.

4. A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini.

5. Sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Capitulum. Philipp. ij.

Ratres, Christus humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi no-

men, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

Jesu dulcis memória,
Dans vera cordis gáudia :

Sed super mel, et ómnia,
Ejus dulcis præsentia.

Nil cántur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcus,
Quam Jesus Dei Fílius.

Jesu spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus!
Quam bonus te quæréntibus!

Sed quid inveniéntibus?
Nec língua valet dícere,
Nec líttera exprímere :

Expértus potest crédere,
Quíd sit Jesum díligere.

Sis Jesu nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Amen.

✠. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúia. ✠. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Sal-

vatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius, ut cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde fit Comm. Dominicæ II. post Epiph. Aña. Suscépit Deus Israel puerum suum, sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

✠. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ✠. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui cœlestia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménte exáudi, et pacem tuam nostris concéde temporibus. Per Dñum.

Ad Complet. et per Horas diei in fine Hymn. dic.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte ad orémus. **Ps. Veníte. 2.**

Hymnus.

Jesu Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,

Dulcédó ineffábilis,
Totus desiderábilis.

Quando cor nostrum vísitas,

Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cáritas.

Jesu dulcédó córdium,
Fons vivus, lumen méntium,

Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite :
Jesum ardénte quæríte,
Quæréndo inardéscite.

Te nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores éxpri-

mant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc, et in perpétuum.

Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Dómine Dóminus noster quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra.

Psalmi trium Nocturn. ut in Festo Immac. Conceptionis B. M. V. 538. sed Psalmus primus incipitur a secundo versu. Quóniam eleváta est.

Aña. In nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum.

Aña. Confitémini Dómino, et invocáte nomen

ejus : mementóte, quóniam excélsus est nomen ejus.

✠. Propter nomen túum Dómine, propitiáberis peccáto meo. ✠. Multum est enim.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. iij.

Utrus autem et Joánnes ascendebant in templum ad horam oratiónis nominam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciósá, ut pèteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidisset Petrum et Joánnem incipiéntes introire in templum, rogábat ut eleemósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánnem, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus dextera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et

exsiliens stetit, et ambulabat : et intravit cum illis in templum ambulans, et exsiliens, et laudans Deum.

R. Ecce concipies, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum : * Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. **V.** Vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. — Ipse enim.

Lectio ij.

ET vidit omnis populus eum ambulantem, et laudantem Deum. Cognoscabant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi : et impleri sunt stupore et ecstasi in eo, quod contingerat illi. Cum teneret autem Petrum et Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quae appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus respondit ad populum : Viri Israelitae quid miramini in hoc, aut nos quid intuimini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Ja-

cob, Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum, et justum homicidam donari vobis : auctorem vero vitae interfecistis, quem Deus suscitavit a mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus, hunc, quem vos vidistis, et nostis, confirmavit nomen ejus : et fides, quae per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

R. Benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiae recordaberis, * Et in tempore tribulationis peccata dimittis. **V.** Et benedictum nomen majestatis tuae in aeternum, qui facis mirabilia solus. — Et in.

Lectio liij. Cap. iv.

FActum est autem in Viri crastinum, ut congregarentur principes eorum, et seniores, et Scribae in Jerusalem : et Annas princeps sacerdotum, et Caiphas, et Joannes, et Alexander, et quotquot

erant de genere sacerdotali. Et statuentes eos in medio, interrogabant : In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos : Principes populi, et seniores audite : Si nos hodie dijudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit omnibus vobis, et omni plebi Israel : quia in nomine Domini nostri Jesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis aedificantibus, qui factus est in caput anguli : et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

R. Laudabo nomen tuum assidue, * Et collaudabo illud in confessione. **V.** Laetabor et exultabo in te : psallam nomini tuo Altissime. — Et. Gloria. Et.

In II. Nocturno.

Añã. Memores erunt nominis tui Domine, in omni generatione et generationem.

Añã. Magnificate Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Añã. Omnes gentes, quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine, et glorificabunt nomen tuum.

V. Propter gloriam nominis tui Domine, libera nos. **R.** Et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. xv. super Cant. circa medium.

Lectio iii.

NON otiose Spiritus sanctus nomen sponsi oleo comparat, cum ita doceat sponsam ad sponsum clamare : Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem : lux, cibus, medicina. Vide idem nunc et de sponsi nomine : Lucet praedicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, et ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta et tam subita fidei lux, nisi de praedicatione nominis Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus

nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illuminátis, et in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus : Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

R. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum : * Quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine. **V.** Exsúrge Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum. — Quóniam.

Lectio II.

HOC dénique nomen coram régibus, et Géntibus, et filiis Israel portáre iussus est idem Apóstolus; et portábat nomen tamquam lumen, et illuminábat pátriam, et clamábat ubique : Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat omnibus lucérnam super candelábrum, annúntians in omni loco Jesum, et hunc crucifixum. Quómodo lux ista resplénduit ac perstrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egrédiens, claudi unius cor-

poráles plantas solidávit et bases, multósque spiritaliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cum ait : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

R. Confiteámur nómini tuo magno, * Quóniam terríbile et sanctum est. **V.** Hi in cúrribus, et hi in equis, nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus. — Quóniam.

Lectio III.

NEC tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æque mentem cogitántis impinguat? Quid ita exercitátos reparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiões? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur; insípídus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes, aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicina. Tristátur áliquis nostrum? Véniat in cor ejus Jesus,

et inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne diffugit, reedit serénus. Lábitur super ad láqueum mortis desperádo? Nonne, si invocet nomen vitæ, conféstim respirábit ad vitam?

R. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine, in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis, et gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum. **V.** Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die. — Qui díligunt. **Gloria Patri.** Qui díligunt.

In III. Nocturno.

Añ. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Añ. Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est dextera tua.

Añ. Cantáte Deo, psallum dícite nómini ejus : iter fácite ei, qui ascéndit super occásus, Dóminus nomen illi.

V. Afférte Dómino glóriam et honórem. **R.** Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio III. Cap. ij. c

IN illo témpore : Postquam consummátis sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. j. de Circumcis.

Agnum et mirábile sacraméntum! Circumciditur puer, et vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéctio? Circumcisio nempe magis salvándi, quam Salvatóris esse vidétur : et Salvátorem circumcidere pótius decet quam circumcidi. Sed agnósce mediatórem Dei et hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humana sociat, ima summis. Násцитur ex muliere, sed cui fecunditátis fructus sic accédatur, ut non décidat flos virginitátis. Pannis involvitur : sed panni ipsi angélicis laudibus honorántur. Absconditur in præsépio : sed próditur radiánte stella de cælo. Sic et circumcisio veritátem susceptæ probat humanitátis : et nomen, quod est super omne

nomen, glóriam indicat majestátis. Circumcíditur tamquam verus Abrahæ filius: Jesus vocátur tamquam verus Fílius Dei.

R. Tribulatióem et dolórem invéni: * Et nomen Dómini invocávi. **V.** Turris fortíssima nomen Dómini, in ipso sperávi, et adjútus sum. — Et nomen.

Bened. Divínium auxili-
lium.

Lectio viij.

Neque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cœlitus síquidem índitum nomen Evangelísta testátur, quod vocátum est ab Angelo, priúsqvam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem: Postquam natus est Jesus. Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsqvam in útero conciperétur. Idem quippe et Angeli Salvátor, et hóminis: sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum, vel

trium téstium stat omne verbum: et ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, manifestius in Evangélio légitur caro factum.

R. Exspectábo nomen tuum Dómine, * Quóniam bonum est in conspéctu sanctorum tuórum. **V.** Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ. 408.

Si transferatur, legatur sequens

Lectio ix.

Merito sane, dum circumcíditur puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur: quod videlicet ex hoc jam cœperit operári salutem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcíditi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccátogénitus, nec a peccátocircumcísus, nec mórtuus est pro peccátosuo: magis autem propter

delicta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsqvam in útero conciperétur. Vocátum plane, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor: in-nátum est ei nomen hoc, non índitum ab humana, vel angélica creatúra.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Oleum effúsum * nomen tuum, ídeo adole-scéntulæ dilexérunt te.

2. Scitóte, * quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

3. Sitívit * ánima mea ad nomen sanctum tuum Dómine.

4. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.

5. Júvenes et vírgines, * senes cum junióribus laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solius.

Capitulum. Philipp. ij.

Fratres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et

Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

Jesu decus angélicum, In aure dulce cánticum,

In ore mel miríficum, In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esúriunt; Qui bibunt, adhuc sítiunt; Desideráre nésciunt,

Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime,

Spes suspirántis ánimæ!

Te quærunt piæ lácrymæ,

Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobiscum Dómine,

Et nos illústra lúmine;

Pulsa mentis calígine,

Mundum reple dulcédine.

Jesu, flos Matris Vírginis,

Amor nostræ dulcédinis,

Tibi laus, honor nóminis,

Regnum beatitúdinis.

Amen.

V. Adjutórium nostrum

in nómine Dómini. **R.** Qui

fecit cœlum et terram.

Ad Bened. Añæ. Dedit

se, ut liberáret pópulum,

et acquireret sibi nomen

ætérnum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui unigénitum

Fílium tuum consti-

tuísti húmani géneris Sal-

vatorem, et Jesum vocari jussisti: concede propitius, ut cujus sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in caelis. Per eundem Dominum nostrum.

Postea fit Commemor. Dominicæ II. post Epiphaniam, Añã. Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum Mariâ matre sua.

✠. Dominus regnavit, decorem induit. ✠. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui cœlestia simul et terræna moderaris: supplicatiões populi tui clemèter exaudi, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dominum.

Ad Primam in ✠. br. ✠. Qui natus es de Mariâ Virgine.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, Christus. ut supra. 597.

✠. br. Sit nomen Domini ✠ benedictum, * Allelúia, allelúia. Sit nomen. ✠. Ex hoc nunc et usque in sæculum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sit nomen.

✠. Afferte Domino gló-

riam et honorem, allelúia. ✠. Afferte Domino glóriam nómini ejus, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Philipp. ij. b

IN nómine Jesu omne genu flectatur cœlestium, terrèstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

✠. br. Afferte Domino glóriam ✠ et honorem, * Allelúia, allelúia. Afferte. ✠. Afferte Domino glóriam nómini ejus. Allelúia, allelúia. Glória. Afferte.

✠. Magnificáte Dominum mecum, allelúia. ✠. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Coloss. iij. c

OMne, quodcúmque facitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Domini Jesu Christi facite, grátias ágentes Deo et Patri per ipsum.

✠. br. Magnificáte Dominum ✠ mecum, * Allelúia, allelúia. Magnificáte. ✠. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Magnificáte.

✠. Adjutorium nostrum in nómine Domini, alle-

lúia. ✠. Qui fecit cœlum et terram, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis. 589.

Ad Magnif. Añã. Vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccátis eórum, allelúia.

Oratio ut supra. 597.

Pro Commem. Domin. Añã. Deficiente vino, jussit Jesus impleri hydrias aqua, quæ in vinum conversa est, allelúia.

✠. Dirigatur Dómine oratio mea. ✠. Sicut incensum in conspectu tuo.

Oratio ut supra. 598.

DIE XIV. JANUARI.

S. Hilarii

Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter sequentia. (m. t. v.)

In utrisque Vesperis ad Magnif. Añã. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

✠. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salutis beatum Hilárium místrum tribuísti: præsta quæsu-

mus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in caelis. Per Dominum.

Et fit Commem. S. Felicis Presbyt. et Mart. Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honore.

Oratio.

Concede quæsumus omnípotens Deus: ut ad meliorem vitam Sanctórum tuórum exempla nos próvocent: quatenus quorum solémnia ágimus, étiam actus imitemur. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Tertio ñ.

Hilarius in Aquitania nobili genere natus, doctrina et eloquentia excelluit. Qui primum in matrimonio quasi monachi vitam egit: deinde propter singulares virtutes Pictavorum Episcopus creatur: quod munus episcopale sic gessit, ut a fidelibus summam laudem consequeretur. Quo tempore, cum terroribus, bo-

nórum spoliatióne, exsilio, et omni crudelitáte Constantius imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent: Hilárius tamquam firmísimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de synodo Bitterénsi in Phrygiam relegátus est: ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Quadriénno post cóacto concílio ad Seleucíam Isáuríæ urbem, Hilárius adesse compúlsus est: ac deinde Constantinópolis proféctus, ubi extrémum fídei periculum animadvértit, tribus libéllis públice datis, audiéntiam imperatóris popóscit, ut de fide cum adversáriis coram disputáret. Verum cum Ursá-

cius et Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertimésce-
rent, Constantio persuaserunt, ut spécie honóris eum in suum episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium e prœlio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est: quem ad episcopátum secútus est Martinus, qui póstea Turonénsi præfuit Ecclésiæ: tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio ij.

Magna deinceps tranquillitáte Pictavorum Ecclésiám administrávit: Galliámque universam addúxit, ut Ariánorum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditiónem: quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætám, sine

ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inoffénsó decúrrat pede. Migrávit in cœlum Idibus Januárii, Valentiniáno et Valente imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono. Eum a multis Pátribus et concíliis insignnem Ecclésiæ Doctórem nuncupátum, atque uti talem in áliquot diocésibus cultum, tandem instánte synodo Burdigalénsi Pius nonus Póntifex máximus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, ac ipsíus festo die Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitari jussit.

℞. Iste est. [78]

In ij. Nocturno, Homilia. Vos estis sal. de Comuni Doctorum ij. loco. [94] Ex tribus Lection. fiunt duæ.

Pro S. Felice

Presbytero et Martyre.

Lectio ij.

Felix Nolanus Presbyter, cum in idóla vehementius inveherétur, ab infidelibus vário vexátus, in cárce-

rem conjicitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximianum Nolæ Episcopum: qui cum sénio conféctus desperáret se ferre posse supplicia persequéntium, se abdiderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervénisset, sanctum Episcopum humi jacéntem pene mórtuum videt: quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cum is íterum idolórum cultóres impietátis argúeret, factó in ipsum impetu, fúgiens in angústo duórum parietum intervállo se occultávit. Qui áditus cum repente araneárum telis per-téctus visus esset, némini recéntis látebræ suspició-
nem reliquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piæ mulieris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiescere cœpisset, Nolam rédiens, multisque ibi vitæ extrémis, et doctrínæ præcéptis, miraculisque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis episcopátu, obdormívit in Dómino, sepul-túsque est prope Nolam

in loco, quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus. 20.

In Laud. fit Comm. simpl.
Añã. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. V. Justus ut palma.

Vesperæ a Capit. de sequenti.

DIE XV. JANUARIII.

S. Pauli

primi Eremitæ et Conf.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitate lætíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Hilarii,
Añã. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Oratio ut supra. 599.

Deinde Comm. S. Mauri Abbatis, Añã. Euge serve

bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Si Festum S. Pauli alia die alicubi celebretur, aut si de S. Mauro fiat tantum Commem. in Laud., non variantur Añæ et VV. sed dicuntur ut in Communi.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

PAulus, Eremitárum auctor et magíster, apud inferiorem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libériorius inserviendi, in erémi spelúncam se cónsulit : ubi, palma ei victum et vestítum præbente, vixit ad centésimum et decimum tértium annum, quo

témpore ab António nomenárius Dei admónitu inuisitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritatem ætérnam. V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

Post corvi discéssum, Eia, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, vere pius, vere miséricors. Sexagíntajam annis misit, cum accípio quotidie dimídi panis fragméntum, nunc ad advéntum tuum militibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantisper recreáti sunt, íterum grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus de morte,

quæ sibi instáret, ádmónens Antónium, hortátur, ut pállium, quod ab Athanáasio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiensille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum, et Apostolórum cœtus Pauli ánimam in cœlum ascéndere.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

Cumque ad ejus cellam pervénisset, invénit génibus complicátis, erécta cervice, extensisque in altum máribus corpus exánime : quod pállio obvolvens, hymnósque et psalmos ex christiána traditióne decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret ; duo leónes ex interióre erémo rápido cursu ad beáti senis corpus ferúntur : ut fáciie intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum édere : qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem